

Kl. 16:30

Vivi Kier (KF):

Jeg synes jo, satspuljen er rigtig god, men jeg synes også, denne regering tidligere har vist, at den gerne vil bruge midler på at være med til at mindske uligheden og især sætte ind over for børn, der har det svært. Og finder vi den gyldne middelvej eller de vises sten og kan se, at det lige er det her, vi skal gøre, jamen så er vi jo altid åbne over for at kigge på det.

Men jeg synes rent faktisk, at der, hvis vi kigger nærmere efter, ligger et hav af initiativer og handlinger, der er sat i værk – nogle gange går der jo lidt tid, før de virker – men samtidig er jeg åben over for, at er der nogle ting, som ikke virker, og kunne vi gøre tingene på en helt anden måde, skal man selvfølgelig til enhver tid prøve nogle nye og bedre tiltag for at sikre, at alle børn får en uddannelse og kan skabe sig et godt liv.

Kl. 16:31

Formanden:

Så er det fru Lene Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:31

Lene Hansen (S):

Når vi i Socialdemokratiet rejser debatten om ulighed igen og igen, er det jo selvfølgelig, fordi vi er dybt bekymrede over at konstatere, at konsekvenserne af fattigdommen jo viser sig fra livets begyndelse.

Da jeg ved, at ordføreren jo også interesserer sig for sundhedspolitik, kunne jeg få lyst til at spørge, om hun vil være med til at presse regeringen til at gøre en ekstra indsats. De konsekvenser, man ser i udsatte familier, er jo, at der er en høj risiko for for tidlig fødsel, spædbørnsdødelighed, børnene vokser ikke så hurtigt, de bliver hyppigere overvægtige, og der er en meget højere sygelighedsgrad i de familier, hvor der er tale om udsatte børn.

Så vil man fra Konservatives side være med til at dreje fokus, så det ikke kun handler om økonomi i den her debat, men lige så meget om sundhedspolitik?

Kl. 16:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:32

Vivi Kier (KF):

Jamen det synes jeg er en rigtig spændende debat. Det synes jeg der faktisk allerede er mulighed for; man kan altid gøre det langt bedre. I den her uge har jeg været ude at besøge danske døgninstitutioner og har snakket lidt om, hvad

man kan gøre for de børn, der, allerede inden de bliver født, er under nogle vanskelige vilkår.

Igen vil jeg sige, at vi skal have fokus rettet imod det. Ude i kommunerne er det typisk jordemoderen og lægen, måske er det også det sociale system, der kender dem i forvejen og har fokus rettet mod dem, og de har sagt, at vi skal gøre en ekstra indsats der. Der kommer et barn til verden, som måske ikke har de bedste betingelser. Jo, selvfølgelig skal vi have fokus rettet derhen.

Kl. 16:33

Formanden:

Fru Lene Hansen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 16:33

Lene Hansen (S):

Nu håber jeg også, at det kan lykkes for det mindste regeringsparti at overtale storebror til at se lidt mere velvilligt på de bånd, der snærer kommunerne og regionerne, for den indsats, man skal forstærke over for de gravide, er jo mange, mange steder skåret bort. Fødselsforberedelse er noget, man har i teorien, men i praksis er det en mangelvare. Sundhedsplejerskernes besøg – antallet af dem – jamen de bliver også skåret ned rundt omkring, og det skyldes jo den økonomiske spændetroje, som regeringen har lagt både regioner og kommuner i. Der er simpelt hen ikke fokus nok på betydningen af den tidlige indsats over for de her børnefamilier.

Kl. 16:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:34

Vivi Kier (KF):

Så må jeg sige, at det alligevel er blevet til et spørgsmål om økonomi. Men lige før skulle jeg slet ikke forholde mig til økonomien.

Jeg har faktisk kendskab til mange kommuner – måske ikke så meget regioner, så jeg kan tale på deres vegne – men kommuner, som faktisk har prioriteret anderledes og sagt, at den mor, som har en helt almindelig graviditet og er i gang med nummer to eller nummer tre barn, måske ikke har så meget behov for en sundhedsplejerske – der kan man måske tilbyde noget andet – og hvor man så i stedet lægger kræfterne hos den mor eller det barn, som er bekymringsmørent eller bekymringsbarnet, og det synes jeg er fint.

Kommunerne og regionerne kan vi jo blive ved med at tale om. Det nemmeste i verden er jo bare at sige: Vi hælder nogle flere penge i det hele. Er alt så lykkeligt og godt? Det tror jeg ikke